

## Arrest

nr. 180 576 van 11 januari 2017  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U, een Afghaans staatsburger, verklaart geboren te zijn op 31 mei 1999 in het dorp Toraqol in het Khulm district van de provincie Balkh. Uw broer Z. was een commando in het Afghaanse nationale leger (Afghan National Army, ANA) tot hij in 2011 of 2012 omkwam toen hij op een mijn reed. Na de dood van uw broer kwam uw familie in de problemen. U stelt dat uw vader, als dorpsoudste en oud-generaal, verschillende malen gevraagd werd om deel te nemen aan activiteiten van H. A. en A. S., die banden hadden met de taliban. Uw vader ging niet in op deze vragen en er werden twee dreigbrieven geschreven.*

Later werd uw broer He. beschuldigd van spionage omdat een neef van A. S., Y., opgepakt werd. Op dat moment was uw broer net terug van zijn dienstopdracht bij het ANA. Op een avond, toen uw vader afwezig was, kwamen een paar mannen naar uw huis. Uw broer zag hen, vreesde het ergste en besloot dat jullie beiden het land dienden te verlaten. U vertrok samen met uw broer in juli 1993 (tussen 22 december 2014 en 20 januari 2015, westerse tijdsrekening). U verloor uw broer in Turkije en hoorde niets meer van hem. U kwam in België aan op 13 mei 2015 en vroeg dezelfde dag asiel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U stelt dat u zelf geen persoonlijke problemen had maar dat u omwille van het beroep van uw broers en vader vervolging vreest. Na uw vertrek werd uw vader vermoord en uw jongere broer Ha. meegenomen. U vreest dat hetzelfde met u kan gebeuren. U vreest ten slotte dat de mogelijkheid bestaat dat u wordt ontvoerd om als danser en seks slaaf te dienen voor A. S..

Ter staving van uw asielrelaas legt u zeven foto's neer van uw broer He., genomen toen hij in dienst was bij het ANA. U legt tevens zijn bankkaart, zijn badge van het ANA en de kopie van zijn trainingscertificaat bij het ANA in 2004 neer. Daarnaast legt u de kopie van de taskara van uw broer en uw eigen taskara neer. U legt ook een foto van uw vader met uw broer, een andere foto van uw vader met Generaal Dostum, een foto met uw vader, enkele anderen en ex-president Karzai en een foto van uw vader met een bij u onbekend persoon voor. U legt tevens foto's neer van uw vader in legeruniform en van zijn deelname aan de verkiezingen. Daarnaast hebt u ook een kopie van een document van het veiligheidscomité van de provincie Balkh, een kopie van het bevel van de infanteriedivisie en een kopie van een handgeschreven document dat toestemming geeft om een wapen te dragen. Ten slotte legt u de enveloppe neer waarin deze documenten werden verstuurd.

## **B. Motivering**

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u conform de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op 21 mei 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd niet kan worden beschouwd als minderjarige. Op basis van deze test werd u immers geïdentificeerd als Z. R.i, geboren op 29 januari 1998. De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen aangaande uw vervolgingsvrees in Afghanistan. U kunt namelijk de vervolgingsmotieven noch de -feiten aannemelijk maken. U verklaart zelf op een geen enkel moment persoonlijk gecontacteerd, bedreigd of vervolgd te zijn door de taliban, H. A. of A. S. (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 23). U verklaart uitdrukkelijk dat u als gevolg van het beroep van uw broer en vader vervolging vreesde in Afghanistan (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 25). U legt over deze zaken echter geen geloofwaardige, coherente verklaringen af.

Vooreerst weet u onaannemelijk weinig te vertellen over de activiteiten van uw vader als generaal. Gevraagd naar de taken in het kader van zijn betrekkingen verklaart u niet te weten wat hij allemaal deed omdat u niet op de hoogte van de verschillende jobs die hij had (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 17). U kunt verder zeer weinig vertellen over uw vader als generaal. Zo is het totaal onaannemelijk dat u niet weet of uw vader generaal was in het leger of bij de politie. Gevraagd welk type generaal uw vader was, kunt u enkel zeggen dat hij generaal was (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 19). Het is opmerkelijk dat u niet weet welk type generaal uw vader was. Er dient verder te worden opgemerkt dat u niet duidelijk kunt aangeven wanneer, hoelang of tot wanneer uw vader werkzaam was als generaal. U stelt dat dit voor het oude regime was. Om verduidelijking gevraagd kunt u echter niet zeggen tijdens welk regime dat dan was (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 18-19). U blijkt evenmin te weten of uw vader al dan niet betrokken was bij een oorlog tijdens zijn carrière (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 19). Dergelijke beperkte kennis van de activiteiten van uw vader als generaal ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen dat u de zoon zou zijn

van de man die in een aantal stukken die door u werden voorgelegd als luitenant generaal wordt genoemd. U beperkte kennis is des te opmerkelijk in het licht van uw bewering dat u geïnteresseerd was in het leger, u ook generaal wou worden en uw vader u foto's toonde om u daarin te inspireren (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 9).

Uit informatie blijkt vooreerst dat het uniform van de geportretteerde man, op de foto en de kopie van het bevel van de infanteriedivisie dat u voorlegde, er een van het Afghaanse leger na 1992 is, de rangonderscheidingstekens zijn namelijk anders bij de Afghaanse politie. Daarnaast blijkt dat de afgebeelde persoon één en twee vijfhoekjes met een embleem van de Afghaanse staat als rangonderscheidingsteken had wat correspondeert met een brigadegeneraal en een generaal-majoor. Binnen het Afghaanse Nationale Leger zijn er namelijk verschillende types generaals, namelijk brigadegeneraal, generaal-majoor, luitenant-generaal en generaal welke telkens een ander rangonderscheidingsteken dragen. Vreemd genoeg blijken de rangonderscheidingstekens die de persoon op de foto's draagt niet in overeenstemmen te zijn met de inhoud van de documenten waarin wordt gesteld dat ze betrekking hebben op een luitenant-generaal (stuk 2 en stuk 3). Met betrekking tot de stukken die u voorlegt ter ondersteuning van uw beweringen over uw vader moet bovendien worden gesteld dat de namen die erop figuren niet steeds overeenstemmen. Zo wordt door middel van de wapenlicentie uitgegeven door het veiligheidscomité van de provincie Balkh aan M. R. (zoon van A.) de toestemming gegeven om wapens te dragen (stuk 2). In het document van het bevel van de infanterie divisie 18 krijgt luitenant-generaal A. dan weer de toestemming om gebruik te maken van een geblindeerde wagen (stuk 3). De verkiezingspropaganda waarvan u beweert dat ze uw vader betreft, handelt dan weer over ene R. K. Z. (stuk 6). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u tot slot dat uw vader de naam R. A. R. droeg (DVZ, punt 15A).

Op basis van het voorgaande kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen dat uw vader ooit generaal was in het Afghaanse leger en kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat hij dankzij deze functie als stamoudste zou zijn aangesteld. Hij zou deze aanstelling immers mede te danken hebben gehad aan het feit dat hij generaal was (geweest) (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 9 en p. 17). Uw verklaringen met betrekking tot de taken die uw vader als stamhoofd uitoefende zijn bovendien dermate vaag dat er geen geloof kan aan worden gehecht. U heeft hierover immers niet veel meer te melden dan dat hij stamoudste was, problemen oploste en mensen leidde (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 17 en 22).

Verder kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw broers in het Afghaanse nationale leger (ANA) dienden. Zo kan u slechts weinig informatie verschaffen over de activiteiten van uw broer H. bij het Afghaans nationaal leger (ANA). U blijkt immers niet te weten niet in welk legerkorps, divisie, bataljon of unit hij zat. U weet evenmin waar hij gestationeerd was. U stelt dat hij soldaat was maar weet niet welk rangteken hij dan droeg. Ten slotte verklaart u, gevraagd naar de taken van uw broer, niets te weten over zijn job bij het leger (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 21). Uw verklaring dat H. niet veel over zijn job sprak met u is geen aannemelijke verklaring voor het ontbreken van elementaire kennis over zijn job bij het ANA (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 21). Temeer daar diens activiteiten aan de basis zouden hebben gelegen van uw vlucht uit Afghanistan en met hem tot in Turkije zou zijn gereisd (DVZ, punt 17).

Ook over de job van uw broer Z. kan u zou goed als niets vertellen. Uitgezonderd het feit dat hij bij de commando's was, weet u verder geen andere informatie te verschaffen. U weet niet waar hij gestationeerd was en weet niet hoe zijn unit geheten werd (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 20).

Aangezien u weinig weet te vertellen over de werkzaamheden van uw broers bij het ANA dient er terecht getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat zij beiden werkzaam zouden zijn geweest bij het ANA en dat uw familie en uzelf omwille van die reden in de problemen zouden zijn gekomen met Abdul Sadiq en Halim Afghan die banden hadden met de taliban.

Daarnaast blijken uw verklaringen aangaande de vervolgingsfeiten weinig doorleefd en incoherent over, hetgeen de geloofwaardigheid ervan bijkomend ondergraaft. Er dient namelijk vastgesteld te worden dat u in de fiche Niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 13 mei 2015 aangaf dat de reden voor uw vlucht uit Afghanistan de inval van mannen bij u thuis was (MINTEH, fiche NBMV dd. 13 mei 2015, p. 3), terwijl u bij het CGVS verklaart dat de mannen enkel aan de deur kwamen en hard klopten. U wist niet of ze ooit binnen zijn geweest (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 25). Verder stelde u in de fiche NBMV eveneens dat onbekende gewapende mannen uw vader vroegen om met hun samen te werken

(fiche NBMV dd. 13 mei 2015, p. 3) terwijl u bij het CGVS verklaart dat het H. A. en A. S. waren die uw vader contacteerden om met hen samen te werken. Bovendien kan u slechts weinig vertellen de gebeurtenissen op de avond van uw vlucht. U stelt niet te weten wie er aan de deur was en evenmin of A. S. of H. A. erbij betrokken waren. Daarnaast geeft u aan er geen idee van te hebben hoeveel mensen er aan uw deur stonden en weet u evenmin wat de mensen aan de deur van u of uw familie wilden. U stelt niets te weten over deze gebeurtenis omdat uw broer alles gezien had en u er nooit iets over gevraagd hebt aan uw moeder (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 25). Er dient tevens opgemerkt te worden dat u niet duidelijk kunt uitleggen wat de taak van A. S. is in de nieuwe regering. U verklaart dat hij bij de overheid een belangrijke post bekleed en dat uw familie hierdoor met hem in de problemen kwam. Om verduidelijking gevraagd naar zijn functie of op welk niveau hij werkzaam was, moet u het antwoord echter schuldig blijven (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 23). Dat u zich helemaal geen vragen zou hebben gesteld over de directe aanleiding van uw vlucht uit Afghanistan is totaal onaannemelijk zelfs in het licht van uw jonge leeftijd op het moment van de gebeurtenissen. Ook van een jong persoon kan redelijkerwijze immers enige interesse in de dood van zijn enkele jaren oudere broer worden verwacht. Zeker indien deze gebeurtenissen aan de basis liggen van het achterlaten van zijn dagdagelijkse leven en de rest van zijn familie.

Concluderend moet er worden gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen met betrekking tot uw vluchtmotieven.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw vervolgingsmotieven en -feiten die aan de basis lagen voor uw vlucht uit Afghanistan kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zouden hebben plaatsgevonden na uw vlucht. Ten slotte maakt u evenmin aannemelijk dat u het risico zou lopen als danser en sekslaaf te worden ingeschakeld. Vooreerst vermeldde u deze vrees niet bij de DVZ. Bovendien geeft u aan nooit persoonlijk bedreigd te zijn. Evenmin zou men ooit hebben geprobeerd u mee te nemen. U beperkt zich enkel tot algemeenheden en verklaart dat A. S. mooie jongens meeneemt, hen laat dan dansen en verkracht (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 23). Er moet dan ook worden gesteld dat u verklaringen in dit verband louter hypothetisch zijn en bijgevolg geen aanleiding kunnen geven tot het concluderen tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Rekening houden met het bovenstaande dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw verklaringen over deze documenten zijn op sommige vlakken niet in overeenstemming te brengen met de informatie op de stukken.

Van de kopie van het duplicaat van de taskara van uw broer H. dient opgemerkt te worden dat er in dit duplicaat vermeld staat dat uw broer op 27 akrib 1391 (17 november 2012 westerse kalender) als chauffeur werkzaam was en niet als soldaat zoals u dat verklaart. Betreffende de kopie van het certificaat van deelname van H. aan de militaire training moet opgemerkt worden dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Er dient eveneens worden toegevoegd dat de training van 30/1/1383 (18 april 2004) tot 28/3/1383 (17 juni 2004) geen bewijs is dat uw broer werkzaam was voor het ANA na deze trainingsperiode en dus evenmin de vervolgingsfeiten aantoont.

Van de voorgelegde bankkaart van uw broer en zijn kaart van het Afghaanse nationale leger is geenszins duidelijk of de persoon die er op staat dezelfde persoon is van de foto's. Verder dient opgemerkt te worden dat de kaart van het ANA de vaders naam AB. R. K. vermeld staat. Dit is niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen bij het CGVS met betrekking tot de naam van uw vader (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 12 en DVZ, verklaring dd. 4 september 2016, vraag 15 A). Aangaande de naam van uw vader en de namen op de verschillende documenten rijzen er namelijk een aantal problemen. Bij de DVZ en tijdens uw verklaringen bij het invullen van de fiche NBMV verklaarde u dat uw vader A. R. R. geheten was (MINTEH, fiche NBMV dd. 13 mei 2015, p. 2 en DVZ, verklaring dd. 4 september 2016, vraag 15 A) terwijl u bij het CGVS verklaarde dat uw vader A. R. K. heette (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 12). Deze verklaringen vallen onmogelijk met elkaar in overeenstemming te brengen. Bovendien moet er nogmaals op gewezen worden dat op de verkiezingspropaganda de naam R. K. Z. wordt vermeld. Om verduidelijking gevraagd stelde u nochtans uitdrukkelijk dat uw vader nooit de familienaam R. gebruikte en onder geen enkele andere naam gekend

was dan onder A. R. K. (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 12). Vervolgens staat op de kopie van het document van het veiligheidscomité van de provincie Balkh, waarvan u stelt dat het over uw vader gaat, nog een andere naam vermeld, namelijk M. R.. Ook deze naam komt dus niet overeen met uw verklaringen.

Op de kopie van een handgeschreven document staat de naam A. K. vermeld waaruit geenszins een familieband of een connectie met de personen op de foto's of andere documenten van af te leiden valt. U hebt er verder geen idee van wat de inhoud van het document is. U stelt dat het document zou bewijzen dat uw vader generaal was en dat u familie van hem bent (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 7). Er staat echter enkel op dat A. K. toestemming kreeg van de gouverneur van Balkh om een heupwapen te dragen. Ook uit de kopie van het bevel van de infanteriedivisie is de familieband niet af te leiden. Aangaande deze documenten moet eveneens worden opgemerkt dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Er kan immers van alles aan gemanipuleerd zijn.

Betreffende de voorgelegde foto's waarvan u verklaart dat de personen uw vader en uw broer zijn dient te worden gesteld dat uit deze foto's geen band af te leiden valt tussen u en de erop afgebeelde personen. U bent namelijk zelf op geen enkele foto te zien. Van de foto's van uw broer is het bovendien niet duidelijk of de persoon op de foto's altijd dezelfde persoon is. Er dient bovendien toegevoegd te worden dat u verder niet veel informatie kunt verschaffen over de foto's van uw broer. U weet waar noch wanneer de foto's genomen werden en kan, uitgezonderd met betrekking tot één foto, geen informatie geven over de andere personen die op de foto's staan (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 4-6). U kunt evenmin bijkomende informatie verstrekken over de foto's waarop uw vader staat. Van de foto waarop Dostum te zien is, weet u bijvoorbeeld niet waar deze genomen werd. U verklaart dat het mogelijk in zijn huis was maar kunt de exacte locatie niet geven. Van één van de foto's kunt u niet zeggen wie de andere man is die met uw vader op de foto staat (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 10). Uit informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossiers werd toegevoegd, blijkt de man Zalmai Rasoul te zijn, die minister van Buitenlandse Zaken was tijdens de tweede ambtstermijn van Karzai tot hij ontslag nam om deel te nemen aan de presidentsverkiezingen van 2014. Het is merkwaardig dat u dat niet weet. Temeer u verklaart dat uw vader de foto's uithaalde om erover te vertellen en om u te inspireren (CGVS, gehoorverslag dd. 8 april 2016, p. 9).

Concluderend moet er worden gesteld dat u er niet in slaagde in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimtal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

## C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

### 2. Over de gegrondheid van het beroep

#### 2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en een beoordelingsfout.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

#### 2.2. Stukken

De verzoekende partij legt ter terechtzitting nog kopie neer van drie foto's van en met zijn vader.

Per drager brengt verweerder op 12 december 2016 samen met een aanvullende nota de COI Focus “EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security situation” van november 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

#### 2.3. Beoordeling

##### 2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

##### 2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij vervolging vreest als gevolg van het beroep van zijn vader en zijn broer; ook vreest hij als seksslaaf te worden ingeschakeld. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeker onaannemelijk weinig kan vertellen over de activiteiten van zijn vader, (ii) verzoeker slechts weinig informatie kan geven over de activiteiten van zijn broers in het Afghaanse leger en (iii) verzoeker evenmin aannemelijk kan maken als seksslaaf te zullen worden ingeschakeld.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt vooreerst dat verzoeker weinig of niets kan vertellen over de activiteiten van zijn vader. Nog daargelaten dat verzoeker niet kan toelichten welke taken zijn vader allemaal uitoefende binnen zijn functie als generaal en dat hij niet duidelijk kan aangeven wanneer, hoelang of tot wanneer zijn vader werkzaam was als generaal weet verzoeker zelfs niet eens of zijn vader generaal bij het leger dan wel bij de politie was. Verzoeker verklaart zijn onwetendheid door het feit dat hij nog heel jong is en slechts zestien of zeventien jaar oud was toen hij het land verlaten

heeft. Verzoekers jonge leeftijd is geen verklaring voor zijn beperkte kennis zeker en vast nu verzoeker zelf had aangegeven dat hij geïnteresseerd was in het leger, zelf ook generaal wilde worden en zijn vader hem foto's toonde om hem daarin te inspireren. Dat verzoeker zelfs niet eens kan aangeven of zijn vader generaal was bij het leger dan wel bij de politie is, zoals de bestreden beslissing het stelde, onaannemelijk nu verzoeker zich bedreigd voelde door de taliban precies omwille van deze functie en om die reden dan ook het land heeft verlaten.

Verzoeker legt verschillende foto's en documenten voor waaruit de functie van zijn vader zou moeten blijken. De bestreden beslissing stelt hierover vast dat de rangonderscheidingstekens die de persoon op de foto's draagt niet in overeenstemmen zijn met de inhoud van de documenten waarin wordt gesteld dat ze betrekking hebben op een luitenant-generaal. Bovendien blijkt dat de namen die voorkomen op de verschillende stukken die verzoeker neerlegde niet steeds overeenstemmen. De bestreden beslissing stelt dienaangaande vast dat: *"Zo wordt door middel van de wapenlicentie uitgegeven door het veiligheidscomité van de provincie Balkh aan M. R. (zoon van A.) de toestemming gegeven om wapens te dragen (stuk 2). In het document van het bevel van de infanterie divisie 18 krijgt luitenant-generaal A. dan weer de toestemming om gebruik te maken van een geblindeerde wagen (stuk 3). De verkiezingspropaganda waarvan u beweert dat ze uw vader betreft, handelt dan weer over ene R. K. Z. (stuk 6). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u tot slot dat uw vader de naam R. A. R. droeg (DVZ, punt 15A)."* Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij hierover uitleg gevraagd heeft aan zijn familie maar tot op heden ontbreekt hiervoor iedere verklaring.

Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoeker zelf ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over de naam van zijn vader. Zo verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vader A. R. R. heette terwijl hij bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat de naam van zijn vader A. R. K. zou geweest zijn.

Terecht stelt de bestreden beslissing ten slotte vast dat uit de talrijke foto's die verzoeker neerlegde over zijn vader en broers geenszins kan afgeleid worden dat de personen hierop afgebeeld een connectie of familieband met verzoeker hebben. Dit geldt eveneens voor de foto's die verzoeker ter terechtzitting neerlegde. Uit de foto waarop een volwassen man met een kind staat afgebeeld kan geenszins worden afgeleid dat het hier om verzoeker (als kind) en zijn vader zou gaan.

Gelet op wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan verzoeker beweringen dat zijn vader generaal in het Afghaanse leger was. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers verklaring dat hij dankzij deze functie als stamoudste zou zijn aangesteld. Verzoeker verklaarde immers zelf dat hij deze aanstelling immers mede te danken had aan het feit dat hij generaal was (geweest) (gehoorverslag 8 april 2016, p. 9 en p. 17).

Aan verzoekers bewering dat zijn broers in het Afghaanse leger dienden kan al evenmin enig geloof worden gehecht. Verzoeker kan immers weinig of geen informatie verschaffen over de activiteiten van zijn broer H. in het leger. Dit klemmt des te meer nu de activiteiten van voornoemde broer mede aan de basis lagen van hun beider vertrek uit Afghanistan en zij bovendien samen naar Turkije reisden. Bijgevolg kon worden verwacht dat verzoeker tijdens hun gezamenlijke reis naar Turkije zijn broer om toelichting zou hebben gevraagd over de exacte reden van hun gedwongen vertrek uit Afghanistan, *quod non in casu*.

Waar verzoeker ten slotte nog aanhaalt te vrezen om te worden ingeschakeld als seksslaaf kan worden vastgesteld dat verzoeker hierover met geen woord repte bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar men hem uitdrukkelijk de vraag stelde wat zijn vrees of risico zou zijn in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker geeft bij het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk aan zelf dienaangaande nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest. Terecht besluit de bestreden beslissing dan ook dat verzoekers verklaringen in dit verband louter hypothetisch zijn en bijgevolg geen aanleiding kunnen geven tot het concluderen tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan aan het asielrelaas geen geloof worden gehecht en maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

### 2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) stelt de bestreden beslissing als volgt: *“Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimtal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

*De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaatgeneraal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”*

Dit motief dat op geen enkele wijze wordt weerlegd door de verzoekende partij wordt bijgevolg onverkort overgenomen en door de Raad beschouwd als zijn de hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van de verzoekende partij geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER